

Het Sliedrechts Dialect (567)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

Visse...

Onderlest zag 'k 'm nog op 'n foto in de krant: Kees Vlot . . ., voorzitter van hengelclub 't Voorntjie. Gek aailijk hee, toe 'k 'm leerde kenne dee die aaltijd aarg z'n best zo waainig mogelijk te visse. Hoe dat te rijme vaalt? Ik heb 't uit d'n eerste hand. Ik voebalde in die tijd in Harringsveld en Kees was de kieper van 't elftal. Visse op 't veld vong die nie leuk. 't Vange van de balle gong 'm mêestal goed af. Tot zô wijd niks mis met 'm. Ok buite de lijne van 't voebalveld hà me nogal is contact. Hêêl wat af geklaoverjast. Tijdes zô'n potjie kaorte hadde me 't in êêne over visse. Aailijk bedoelde me 't visse van de kieper, mor Kees gooide 't gelijk over 'n aandere boeg. Visse was voor hum hengele. We zatte 'm nog 'n bietjie te voere, om mor in hengeltaarme te blijve, tot ie mijn uidaogde om is 'n keertie met 'm mee te gaon as tie gong hengele . . . 'k Was nie zô'n hengelaer, mor 'k kon d'r voor m'n goeie fesoen nied onderuit. Daevor hà 'k 'm veuls te veul zitte stange! 'k Zat 'r dus, of 'k wou of nie, aan vast. Dag en uur wiere vastgelege. D'n dag, zaeterdag, was nie zô'n bezwaer, mor toe 't over 't uur gong, mos 'k wel effe slikke . . . Om vier uur in d'n ochend wier 'k verwacht bij de weuning van Keese. Visse mos ie vroeg in d'n ochend, wis de kenner!

Kort nachie

'k Hà nog net 'n paor daege de tijd om m'n visspulle in 't schuurtie bij mekaor te zoeke. M'n hengellatjie stelde nie veul voor. Gekocht voor 'n paor gulde en nied aals te best onderhouwe. 'k Mos 't 'r toch mor mee doen. Om nou voor êên keertie hengele nieuwe spulle te kôôpe was me toch te gortig. Toe 'k achter 'n hôôp ouwe krante ok nog 'n leefnetjie vong, voelde 'k m'n aaige eerlijk gezeed 'n echte 'vis'piet. Om vis te vange snee 'k 'n paor witte boterhamme af voor 'n dêêgchie, kneep 'r 'n ballechie van, 'n bietjie waoter d'r bij en klaor was 'k voor Kees. 's Aeves wier de wekker op haalf vier gezet. 't Zou 'n kort nachie worre.

Achteruit

Klokslag vier uur sting 'k bij 'm voor de deur. De moter và m'n brommer, 'n Zündapp, hà 'k an 't begin van 't stoepie waer Kees weunde al afgezet. 'k Wou de bure nied in d'r nachtrust store. 't Was al aarg genogt dà 'k hier midde in de nacht rondliep. Keese 'n bietjie kennende, zou vast al wel 'n hortie binne lôôpe te ijsbere. 'n Bel zat 'r nied op de deur. Effe kloppe dus mor . . . Aal và 'k hoorde wazze 'n paor vroege eende. Binne gêên teken van leve. Nog mor is kloppe . . . 'n Bietjie steviger nou. Aaindelijk, nae 'n roffel op 't raomd waerbij aale bure wel rechtop in d'r bed zalle hebbe gezete, kwam 't verwarde hōôd van Keese om d'n hoek van de deur kijke. "Jij... hier?" broch tie d'r mè moeite uit. Pas toen had ie in de gaote dà me afgesproke hadde om op de Giesse te gaon visse. Nae 'n stief kwertiertie wazze me zô wijd. De hengels en de aanverwante artikele gonge achter in 't bussie van Keese.

Op naer d'n bôôtjiesverhuurder. Gelukkig hieuw 't bussie 't beter vol as de leste keer dà 'k met 'm mee ree. Toe wazze me in z'n achteruit vanuit De Graef naer Slierecht gereeje...

Verlegge

De bôôtjies lagge al klaor voor gebruik. 'k Mos vemaal hêël stil weze bij 't roeie. 'k Zou de visse ommers mor verjaoge. Naedà me zô tege vijfve ingestapt wazze, glee ons roeibôôtjie over 't spiegelgladde waoter naer 'n mooi pleksie. Achter ons zwomme 'n paor zwaone, de êênigste levende wezes, ons saome nie meegerekend, die op dut onzaolige vroege uur te bespeure wazze. Nie ver uit de kant gonge twêê lange paole d'n bôôjem in. Daer wier ons bôôtjie an vastgelege. 't Wier tijd om te gaon visse. 'k Zag Keese al 'n bietjie mêêwaerig naer m'n hengellatjie kijke. Trewijl hij nog mè van aalles en nog wat in de weer was, wierp ik m'n lijntjie al buiteboord. 'k Keek nog effe naer links. Kees was nog bezig om z'n schepnet i mekaor te schroeve. Daernae 'n paor plonze vlak voor me in 't waoter.

"Wat doe je nou?", vroeg 'k verontwaerdigd. "We mosse toch geen herrie maoke om de visse te verstore?" 't Antwoord kon 'k nie afwachte. Daer gong m'n dobbertie onder en med 'n ruk sloeg 'k 'n voorntjie an d'n haok. "Nie slecht voor 'n beginner!", hoorde 'k naest me. Ondertusse was Kees ok begonne. Nae 'n haalf uur zatte me aallebaai nog op 't volgende vissie te wachte. Keese humeur wier d'r nie veul beterder op. V'raal nie toe me zagge dat de vissers die 'n hortie laeter as wij begonne wazze, 'n endjie vedderop d'n êêne nae d'n aandere ophaolde. Weer 'n uur laeter was 't aal nie veul beter. Gêên êên vissie hà trek om bij ons te bijte. "We motte mor 's gaon verlegge", zee Kees. Zô gezeed, zô gedaen. De vissende bure nammen 't ons nied in dank af ...!

MaarweTV

't Zal al tege negene gewist zijn. We hadde op 't aandere plek ok nog gêên schub gevange. Mijn dee 't niet zôveul, mor Kees, die z'n aage toch wel tot de echte vissers rekende, had 'r goed de pee in. "Laete me mor opbreke", zee die. Toe me langs de vissende bure voere, haolde de langste van de twêê z'n volle leefnet eefies uit 't waoter. Daer konne ze mee thuiskomme. Kees hê me laeter nooit meer gevraegd om mee te gaon visse. Had ie 't wel kanne verkroppe dà 'k 'm med 1-0 verslaoge had...? Toe 'k van de week is effe op MaarweTV bij de berichte zat te kijke, zag 'k Keese werempel weer vermeld staon. Een vangst van 3573 gram en een derde plek. Hêël wà beterder as die keer mè mijn op de Giesse. As 'k 'm is tegekocht, zà 'k 'm toch is vraege of die nummers êên en twêê van dien dag messchie wel die loi uit dat buurbôôtjie op de Giesse zijn gewist . . . Laet 'k 't mor nie doen ok, anders vraegt ie me gerust nog is om midde in de nacht mee te gaon visse . . .!

Besjaon

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de families Brandwijk (nieuw) en Beenhakker in de "Genealogische Grabbelton"